

[From.]

Hænder og ladet dem selv tage den endelige Afgørelse.

Maa jeg i denne Forbindelse minde om, at den teoretiske Mulighed for en Sidelagsændring maa være til Stede, da den jo dog er foregaaet een Gang før i modsat Retning.

Men det altoverskyggende Problem for Sydslesvig i Dag er selvfølgelig Flygtningeproblemet. Rent sagligt set er der vel ingen, der kan indvende noget imod, at Sydslesvig faar sin Part af Flygtningene, maaske endda en stor Part, men saafremt de bliver der alt for længe, saafremt de faar Bosættelsesret og Valgret, maa alle erkende, at saa kan det faa uoverskuelige Konsekvenser. Regelen for Flygtningene i Tyskland er jo saadan, at saa snart de har været et Sted i 1 Aar, faar de Bosættelsesret, og saa faar de Valgret, og saa snart de har været der i 2 Aar, er de valgbare. Enhver kan sige sig selv, at hvis dette bliver Tilfældet for de ca. 400 000 preussiske Flygtninge, der for Tiden befinder sig i Sydslesvig, vil det give et ganske fortegnet Billede af hele den nationale Situation.

Da Sydslesvig hører ind under engelsk Besættelsesomraade, er det naturligt, at det i første Række bliver de engelske Myndigheder, der kommer til at forme Udviklingen i den nærmeste Tid, og det kan vel næppe undgaas, at engelske og danske Interesser i nogen Maade kan komme til at gaa paa tværs af hinanden. Jeg siger dog næppe for meget, naar jeg paastaar, at vi skylder England alt. Jeg ønsker her fra denne Plads at minde om, at dengang alle Englands Forbundsfæller var slaaet, dengang Øriget derovre stod over for denne tilsyneladende almægtige Militærmagt, da sagde deres gamle store Mand og med ham hele Nationen: Vi fortsætter, om fornødent alene! Dengang reddede de Verden, dengang reddede de os, og det vil vi aldrig nogen Sinde glemme. Derfor vil der heller aldrig kunne opstaa et alvorligt Misforhold mellem vore to Nationer. Derfor vil jeg ogsaa til det sidste tro, at der fra britisk Side maa kunne skabes Forstaaelse for vore Forhold i Sydslesvig, ogsaa naar det gælder en Ordning af hele Flygtningeproblemet.

Vi ved, at Spørgsmaalet Sydslesvig er et meget lille Spørgsmaal i Verdens Øjne, og vi ved, at Verdens Store ikke gerne ønsker nye Mindretalsvanskeligheder, men paa den anden Side maa Danmark dog som Medlem af De Forenede Nationer have et

vist Krav paa, at der tages Hensyn ogsaa til vore Interesser.

Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, at Danmarks Ulykker næsten altid er kommet fra Holsten, fra Holsten i Almindelighed og fra Kiel i Særdeleshed. Paa Universitetet i Kiel er mange Rænker blevet smedet mod Danmark. Her var Slesvig-Holstenismens Arnested. Her har man omformet og udnyttet den kendte Sætning fra Forskrivningen i Ribe i 1460: „Ewig to samende ungedeelt“ til Uwe Jens Lornsens „up ewig ungedeelt“. Herfra har man ført den Undermineringskampagne, hvis Resultat er, at Danmarks Grænse i Dag er Skelbækken og ikke Slien, og jeg beder det høje Ting lægge Mærke til, at det ikke er Kiels Skyld, at Grænsen i Dag ikke gaar ved Kongeaaen. Lad Holstenerne være tyske, vi vil hverken eje eller have dem; men jeg vil haabe, at der paa et retfærdigt Grundlag maa kunne skabes en Ordning, saaledes at Holstens Indflydelse begrænses til Holsten, og jeg glæder mig i Særdeleshed over at lægge Mærke til den højtærede Udenrigsministers Udtalelse om, at den høje Regering har sin Opmærksomhed henvendt netop paa dette Punkt.

Christmas Møller: Jeg vil gerne begynde med at understrege, at vi i Det konservative Folkeparti med Tilfredshed har hørt den højtærede Udenrigsministers nøgterne, rolige og besindige Tale. Jeg tillod mig i Gaar i et eller andet Udvalgs møde paa en Forespørgsel om, hvad der var sket i det slesvigske Spørgsmaal, at sige, at Stillingen efterhaanden er ganske klar her i Landet. Der er Enighed om de Spørgsmaal, som her er til Behandling, og gennem de offentlige Udtalelser, ogsaa igennem den Udtalelse, den højtærede Udenrigsminister nu kom med, har vi set, at der overhovedet ikke var Basis for den Betragtning, som havde været fremme adskillige Steder, at vi meget hurtigt kunde naa til Resultater paa den ene og den anden Maade.

Der foreligger, saaledes som den højtærede Udenrigsminister ogsaa sagde til Ordføreren for Forespørgerne, i Øjeblikket tre Spørgsmaal, kan man vel sige, og dem vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger om.

Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Udenrigsminister i, at det vilde være en overordentlig Fordel, om Administrationen af Slesvig og Holsten kunde skilles, og jeg understreger, hvad Udenrigsministeren jo for saa vidt allerede sagde, at det